

ΑΙ ΣΗΜΑΝΤΙΚΩΤΑΤΑΙ ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑΙ
ΤΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΛΙΘΟ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΜΕΧΡΙ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΥ

274. Γέννησις τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου εἰς Ναϊσσον (Νίσσαν) τῆς Μοισίας.
312. (28 Ὀκτωβρίου) Θριαμβευτικὴ νίκη τοῦ Μ. Κωνσταντίνου κατὰ τοῦ Μαξεντίου ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ σταυροφόρου Λαβάρου.
323. Μονοκρατορία τοῦ Μ. Κωνσταντίνου.
325. Ἡ ἐν Νικαίᾳ πρώτη Οἰκουμενικὴ Σύνοδος. Προσδιορισμὸς τοῦ Συμβόλου τῆς Πίστειος, πλὴν τοῦ τελευταίου μέρους περὶ τοῦ Ἁγ. Πνεύματος.
327. Ἀναύρεισις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ὑπὸ τῆς Βικατολήτορος Ἁγίας Ἑλένης.
328. Θάνατος τῆς Ἁγίας Ἑλένης.
330. (11 Μαΐου) Ἐγκαίνια τῆς νεοκτίτου Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἀφιέρωσις αὐτῆς εἰς τὴν προστασίαν τῆς Παναγίας Θεοτόκου.
336. Ὁ Μ. Κωνσταντίνος διανέμει τὸ Κράτος εἰς τοὺς υἱοὺς καὶ ἀναφιοὺς αὐτοῦ.
337. (21 Μαΐου) Θάνατος τοῦ Μ. Κωνσταντίνου εἰς τὴν Νικομήδειαν.
353. Ὁ Κωνσταντίνος, δευτερότοκος υἱὸς τοῦ Μ. Κωνσταντίνου, ἀπομνεῖναι μόνος κύριος τοῦ Κράτους.
361. Ὁ Ἰουλιανός, ἀνακηρυχθεὶς πρότερον αὐτοκράτωρ ὑπὸ τοῦ στασιάζσαντος ἐν Γαλιταίᾳ στρατοῦ καὶ ἐξορμήσας κατὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἀναγνωρίζεται ὑπὸ Ἰλοκλήρου τοῦ κράτους ὡς διάδοχος τοῦ ἀποθανόντος (τὴν 3 Νοεμβρίου) Κωνσταντίου.
363. (25 Ἰουνίου) Ὁ Ἰουλιανὸς πίπτει μαχόμενος κατὰ τῶν Περσῶν εἰς ἡλικίαν 32 ἐτῶν καὶ ἀναγορεύεται ὑπὸ τοῦ στρατοῦ αὐτοκράτωρ ὁ Ἰοδιανός, ὅστις ἀποθνήσκει μετ' ὀλίγου μῆνας πρὶν προφθάσῃ νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν.
364. Διάδοχος τοῦ Ἰοδιανοῦ ἀνακηρύσσεται ὑπὸ τοῦ στρατοῦ καὶ τῶν πολιτικῶν ἀρχῶν ὁ Θυαλεντιανός, ὅστις ἀναθίεται εἰς τὸν ἀδελφόν του Θυάλεντα τὴν κυβέρνησιν τῆς Ἀνατολῆς, ἀναλαβὼν αὐτὸς τὰς δυτικὰς χώρας τοῦ Κράτους.

379. Ὁ διαδεχθεὶς τὸν Οὐαλεντιανὸν υἱὸς αὐτοῦ Γρατιανὸς ἀναγορεύει συνάρχοντα διὰ τὴν Ἀνατολὴν μετὰ τῆς Ἰλλυρίας τὸν νέον Θεοδόσιον, τὸν κατόπιν ἐπικληθέντα Μέγαν, υἱὸν στρατηγοῦ καὶ αὐτὸν δὲ στρατηγικὸν ἄνδρα.
395. (17 Ἰανουαρίου) Ὁ Θεοδόσιος ἀποθνήσκων παραδίδει τὴν ἀρχὴν εἰς τοὺς υἱοὺς του Ἀρκάδιον καὶ Ὀνώριον, εἰς τοῦτον μὲν τὸ δυτικὸν ἡμῖς τοῦ Κράτους εἰς ἕκαστον δὲ τὸ ἀνατολικόν.
- Ὁ Ἀλάριχος εἰσβάλλει διὰ τῶν Θερμοπυλῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ φθάνει καταστρέφων τὰ πάντα μέχρις Ἡλίδος, ὅπου συμβιβασθεὶς μετὰ τῆς κυβερνήσεως τοῦ ἀνατολικοῦ Κράτους ἀναγορεύεται στρατηγὸς τῆς Ἰλλυρίας.
399. Ἐξέγερσις τῶν ἐν Φρυγίᾳ ἐγκατεστημένων Ὀστρογόθων καὶ Γρανθούγγων.
400. Καταστροφή αὐτῶν.
407. (14 7/8ρίου) Θάνατος τοῦ ἐξορισθέντος Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.
408. Διάδοχος τοῦ Ἀρκαδίου ἀναγορεύεται Θεοδόσιος Β' ὁ μικρὸς.
412. Εἰσβολὴ τῶν Οὐννων καὶ ἀπόκρουσις αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Ἀνθεμιου.
443. Εἰρήνην διὰ πληρωμῆς φόρου εἰς αὐτούς.
450. (28 Ἰουλίου) Ὁ γέρον συγκλητικὸς Μαρκιανὸς ἀναγορεύεται αὐτοκράτωρ, πρῶτος οὗτος στεφθεὶς ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου.
457. (7 Φεβρουαρίου) Λέων δ' ἐπικληθεὶς Μέγας στέφεται αὐτοκράτωρ ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Ἀνατολίου.
468. Ἀποτυχία τῆς ἐναντίον τῶν ἐν Ἀφρικῇ Βανδάλων κατὰ θάλασσαν ἐκστρατείας.
474. Ὁ Λέων θνήσκων καταλείπει διάδοχον τὸν ἀνήλικον ἐγγονὸν τοῦ Λέοντα, ὅστις στέφει συναυτοκράτορα τὸν πατέρα του Ζήνωνα, καὶ ἀποθνήσκει τόσον αἰφνιδίως, ὥστε γεννᾶται ὑπόνοια ὅτι ἐθανατώθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς του.
475. Συνωμοσία τοῦ στρατηγοῦ Ἰλλου καὶ φυγὴ τοῦ Ζήνωνος.
477. Ἀποκατάστασις τοῦ Ζήνωνος τῇ βοήθειᾳ τοῦ πατριάρχου Ἀκακίου.
484. (27 Ἰουνίου) Ὁ Ἰλλος, συνεργούσης τῆς Βασιλομήτορος Βερίνας, στέφει τὸν Λεόντιον αὐτοκράτορα ἐν Ταρσῷ.
488. Ὁ στρατηγὸς τοῦ Ζήνωνος Γόθιος Ἰωάννης νικᾷ τοὺς σασιαστὰς καὶ αἱ κεφαλαὶ αὐτῶν ἀποστέλλονται εἰς Κωνσταντινούπολιν.
491. (11 Ἀπριλίου) Ἀποθανόντος τοῦ Ζήνωνος ἡ χήρα αὐτοκράτειρα Ἀριάδνη ἐκλέγει σύζυγον καὶ αὐτοκράτορα τὸν σιλεντάριον Ἀναστάσιον.
502. Οἱ Βούλγαροι πορβοῦσι τὴν Θράκην. Οἰκοδομοῦνται τὰ μακρὰ τεῖχη πρὸς ἄμυναν τῆς πρωτεύουσας.
- Οἱ Πέρσαι καταλαμβάνουσι τὴν Θεοδοσιούπολιν (Ἐρζερούμ).
506. Εἰρήνη μετὰ τῶν Περσῶν, διατηρουμένου τοῦ προτέρου καθεστῶτος.
514. Ὁ ἄκ Μοισίας στρατηγὸς Βιταλιανὸς μετὰ 50 χιλ. ἀνδρῶν ὄρμῃ κατὰ τῆς βασιλευσούσης. Ὁ αὐτοκράτωρ φοβηθεὶς ἀναγνωρίζει αὐτὸν στρατηγὸν Θράκης καὶ καταβάλλει ἡ χιλ. λίτρας χρυσοῦ.

515. Νέος ἀγών τοῦ Βιταλιανοῦ, ἦτα αὐτοῦ κατὰ θάλασσαν ὑπὸ τοῦ Μαρίνου καὶ τελειωτικὴ ἀπομάκρυνσις.
518. (9 Ἀπριλίου) Θάνατος ὑπεργήρου τοῦ Ἀναστασίου (ἢ Ἀριδῶν) ἀπέθανε τῇ 516) καὶ ἀντικείμενος τοῦ Ἰουστινίου.
519. Ἀποκατάστασις τῆς θρησκευτικῆς ἐνώσεως πρὸς τὴν Ρώμην.
527. (1 Ἀπριλίου) Ὁ Ἰουστινιανὸς στέφεται αὐτοκράτωρ.
(1 Αὐγούστου) Ἐνήσκοντος τοῦ Ἰουστινίου καθίσταται μονοκράτωρ ὁ Ἰουστινιανός.
529. Δημοσίαισις τοῦ Ἰουστινιανίου κώδικος.
532. Σύναψις αἰωνίας εἰρήνης πρὸς τοὺς Πέρσας.
533. Νίκη τοῦ Βελισαρίου κατὰ τῶν Βανθάλων παρὰ τὸ Τρικάμαρον.
534. Ἐποταγή τῆς Σικελίας ὑπὸ τοῦ Βελισαρίου.
536. Κατάληψις τῆς Ρώμης ὑπὸ τοῦ Βελισαρίου τῇ προσκλήσει τῶν κατοίκων.
540. Ἀνάκλησις τοῦ Βελισαρίου.
542. Ἐνοικήται φοβερὰ πανώλης εἰς τὸ Κράτος διαρκέσασα τέσσαρα εἴτη.
559. Ἀπόκρουσις τῆς ἐναντίου τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐπιδρομῆς τῶν Ὀθύνων καὶ Σλαύων ὑπὸ τοῦ Βελισαρίου.
565. (14 Νοεμβρίου) Ὁ Ἰουστίνος Β' διαδέχεται τὸν ἀποθανόντα θετὸν τοῦ Ἰουστινιανόν.
574. Ὁ ἀρχηγὸς τῶν σωματοφυλάκων Τιθέριος, υἱοθετηθεὶς ὡς καίσαρ, συγκυβερνή εἶνεκα τῆς περιοδικῆς φρενοπαθείας τοῦ Ἰουστίνου.
578. Ὁ Τιθέριος διαδέχεται τὸν Ἰουστίνον ἀποθανόντα.
582. Ἀνέρχεται εἰς τὸν θρόνον ὁ Μαυρικίος.
591. Τέλος τοῦ μετὰ τῶν Περσῶν πολέμου.
602. Στρατιωτικὴ στάσις κατὰ τοῦ Μαυρικίου. Ὁ Φωκάς στέφεται αὐτοκράτωρ καὶ διατάσσει τὴν ἠανάμισιν τοῦ Μαυρικίου καὶ τῶν τέκνων του.
610. Ὁ Φωκάς πίπτει θύμα τῆς λαϊκῆς ἐργῆς.
(5 Ὀκτωβρίου) Ὁ Ἡράκλειος φθάσας μετὰ τοῦ στόλου εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀναγορεύεται αὐτοκράτωρ.
614. Οἱ Πέρσαι ἀφού ἐκυριεύσαν τὴν Λαμασκὸν διαβαίνουν τὸν Ἰορδάνην καὶ καταλαμβάνουσι τὴν Ἱερουσαλήμ. Πυρπόλοισι τῆς Ἱερᾶς πόλεως, σφαγὴ καὶ ἐξανδραποδισμὸς τῶν κατοίκων. Ὁ Πατριάρχης Ζαχαρίας σώζεται εἰς Κτησιφώντα φέρων τὸν Ἱμίον Σταυρόν.
619. Οἱ Πέρσαι κυριεύουσι τὴν Ἀγκυραν.
622. Ὁ Ἡράκλειος ἐκστρατεύει κατὰ τῶν Περσῶν καὶ φθάσει μέχρι τῶν συνόρων τῆς Περσίας, ἀλλ' ἀναγκάζεται νὰ ἐπιστρέψῃ ἕνεκα τῆς ἐισβολῆς τῶν Ἀβάρων.
624. Δευτέρα ἐκστρατεία τοῦ Ἡρακλείου. Νίκη κατὰ τῶν Περσῶν καὶ πυρπόλοισι τοῦ ναοῦ τῶν πυρολατρῶν.
626. Πολιορκία τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ Ἀβάρων καὶ Σλαύων καὶ λύσις αὐτῆς. Καθάρωσις τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ἀκαθίστου Ἰμνου ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ τῆς πόλεως.

627. Καταστροφή τοῦ Περσικοῦ στρατοῦ παρὰ τὴν Νινευῆ' λεηλάτησις τῶν ἀνακτόρων' ἀπολύτρωσις πολλῶν χριστιανῶν.
629. (14 7/8 αἰού) Ἐπαναφορά καὶ ὑψώσις τοῦ Ἱμίου Σταυροῦ εἰς Ἱερουσαλήμ.
637. Παράδοσις τῆς Ἱερουσαλήμ εἰς τὸν Ὁμάρ ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Σωφρονίου μετὰ διετὴ πολιορκίαν. Κατάκτησις πάσης τῆς Ἀνατολῆς ὑπὸ τῶν Ἀράβων.
641. (11 Φεβρουαρίου) Τὸν Ἡράκλειον ἀποθανόντα διαδέχεται ὁ υἱὸς τοῦ Κωνσταντίνου Β' συμβασιλεύσας ἡδὴ μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ ὁ Ἡράκλειος ἢ Ἡρακλειωνᾶς τῆς Μαρτίνας υἱός.
- (24 Μαΐου) Ὁ Κωνσταντῖνος ἀποθνήσκει φιλάσθενος ἀπὸ μακροῦ, ἀλλ' ὁ θάνατός του ἀποδίδεται εἰς δηλητηρίασιν ὑπὸ τῆς μητρίαις.
- Τὸ φθινόπωρον ἀφαιρεῖται ἡ ἀρχὴ ἀπὸ τοῦ Ἡρακλείου καὶ ἀναγορεύεται αὐτοκράτωρ ὁ ἀνήλικος υἱὸς τοῦ Κωνσταντίνου Κώνστανς.
655. Ὁ αὐτοκρατορικός στόλος ἡττάται ὑπὸ τῶν Ἀράβων εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Λυκίας.
659. Σύναψις εἰρήνης μετὰ τῶν Ἀράβων ἕνεκα τοῦ θανάτου τοῦ Χαλίφου Ὀσμάν.
662. Μετάδοσις τοῦ αὐτοκράτορος δι' Ἀθηνῶν εἰς τὸν Ἰάραντα καὶ πρόθεσις ὅπως καταστήσῃ τὴν Ρώμην ἐκ νέου πρωτεύουσαν.
668. Ὁ Κώνστανς δολοφονεῖται ἐν βαλανεῖον τῶν Συρακουσῶν. Αὐτοκράτωρ ἐν Σικελίᾳ ἀνευφημῆται ὑπὸ τοῦ στρατοῦ ὁ Ἀρμένιος Μιζιζίος, ἀλλὰ ὁ νόμιμος διάδοχος υἱὸς τοῦ Κώνσταντος Κωνσταντῖνος Δ' Πωγωνάτος καταφθάνει μετὰ ἰσχυροῦ στόλου καὶ ἀπαλλάττεται τοῦ ἀντιῆλου.
673. Ἀπόκρουσις τῆς ἐκ Θαλάσσης προσβολῆς τῶν Σαρακηνῶν κατὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως.
680. Ὁ Κωνσταντῖνος Δ' καθίσταται μονοκράτωρ, ἀναγκασθεὶς ἐν ἀρχῇ ν' ἀναγορεύσῃ συμβασιλεὺς τοὺς ἀδελφούς του Ἡράκλειον καὶ Τιθέριον.
685. Ὁ Ἰουστινιανός Β' διαδέχεται 16ετῆς μόλις τὸν ἀποθανόντα πατέρα του.
695. Ὁ στρατηγὸς Λεόντιος, στασιάσας κατὰ τοῦ Ἰουστινιανοῦ, ἀνακηρύσσεται αὐτοκράτωρ, ὁ δὲ Ἰουστινιανός ρινοτομηθεὶς ἐξορίζεται εἰς τὴν Χερσόνα.
698. Ἀνακηρυχθεὶς αὐτοκράτωρ Ἀψίμαρος ὁ θρουγγάριος ὑπὸ τὸ ὄνομα Τιθέριος κλεῖει εἰς μοναστήριον ἀκρωτηριασθέντα τὸν Λεόντιον.
705. Ὁ Ἰουστινιανός, καταφυγὼν ἡδὴ εἰς τοὺς Χαζάρους καὶ νυμφευθεὶς τὴν θυγατέρα τοῦ Χαζάνου βαπτισθεὶς ὑπὸ τὸ ὄνομα Θεοδώρα, κατορθώνει μετὰ πολλὰς περιπετειὰς τῇ βοηθειᾷ στρατοῦ Βουλγάρων καὶ Σλαβῶν νὰ καταλάβῃ διὰ δόλου τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ ν' ἀνακτήσῃ τὸν θρόνον.
711. Τοῦ Ἰουστινιανοῦ δολοφονηθέντος ἐν ἐκστρατείᾳ, ἀφοῦ πρότερον εἶχε θανάτωσθαι ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ὁ ἀνήλικος υἱὸς του

- Τιβέριος, αναγορεύεται αὐτοκράτωρ ὁ Ἀρμένιος τὴν καταγωγὴν στρατιωτικὸς Φιλιππηκὸς Βαρθάνης.
718. Ματὰ οὐκίτρὰν βασιλείαν δύο ἐτῶν, ἐκτραγιστῆς ἐπαναστάσεως τοῦ ἐν Θράκῃ στρατοῦ, στέφεται αὐτοκράτωρ ὁ ἐξ ἀπορρήτων γραμματεὺς Ἀρτέμιος ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἀναστάσιος Β'.
719. Νέα στάσις τοῦ στρατοῦ ἀναδιδέχεται εἰς τὸν θρόνον πρὸς ἴδιαν καὶ αὐτοῦ κατάπληξιν διοικητικὸν τινα ὑπάλληλον, τὸν Θεοδοσίον.
717. (25 Μαρτίου) Ὁ Θεοδοσίος ἐξαναγκάζεται νὰ παραιτηθῆ καὶ ἀναγορεύεται αὐτοκράτωρ ὁ στρατηγὸς τοῦ θέματος τῶν Ἀνατολικῶν ὡς Λέων Γ' Ἰδρυτὴς τῆς δυναστείας τῶν Ἰσαύρων.
- Οἱ Ἀραβες καταλαμβάνου τὴν Πέργαμον καὶ διαδαίνου τὸν Ἑλλησπόντον. Ὁ ὑπὸ τὸν Σουλεϊμάν στόλος καταπλεῖ ἀπειλητικὸς, ἀλλὰ πυρπολεῖται διὰ τοῦ ἀλληλικοῦ πυρός.
718. Οἱ Ἀραβες ἐξαναγκάζονται μετὰ μεγάλας ἀπωλείας νὰ ἐπανέλθου εἰς τὴν Συρίαν.
726. Ἐκδοσις τοῦ κατὰ τῆς εἰκονολατρίας Θεοπίσματος καὶ ἐξέγερσις κατὰ τοῦ Λέοντος.
741. (18 Ἰουνίου) Ὁ Κωνσταντῖνος Ε' (Κοπρώνυμος) διαδέχεται τὸν πατέρα του καὶ συνεχίζει τὸν ἀναντίον τῶν εἰκονολατρῶν ἀγῶνα.
746. Καταστροφὴ τοῦ Ἀραβικοῦ στόλου πλέοντος κατὰ τῆς Κύπρου. Φοβερὸς λοιμὸς ἀνά τὸ Κράτος.
777. Ὁ υἱὸς τοῦ Κωνσταντίνου Ε' Λέων Δ' δεικνύεται μετριοπαθέστερος εἰς τὸν θρησκευτικὸν ἀγῶνα.
778. Νίκη τελικὴ κατὰ τῶν Ἀράβων παρὰ τὴν Γερμανικίαν.
780. (8 7/βρίου) Τὸν Λέοντα ἀποθάνοντα διαδέχεται ὁ ἀνήλικος υἱὸς Κωνσταντῖνος Σ', κυβερνήσεως τῆς μητρὸς Εἰρήνης ἐν ἀρχῇ.
787. Ἡ Οἰκουμανικὴ Σύνοδος τῆς Νικαίας ἐπαναφέρει τὴν προσκύνησιν τῶν εἰκόνων.
790. Ὁ στρατὸς καθιστᾷ μονοκράτορα τὸν Κωνσταντῖνον Γ'.
792. Ὁ Κωνσταντῖνος προσλαμβάνει συμβασιλεύουσαν τὴν μητέρα του.
795. Ἀδελφικαὶ δολοφονικαὶ διὰλυσις τοῦ γάμου τοῦ Κωνσταντίνου καὶ σύζευξις αὐτοῦ μετὰ τῆς βασιλικῆς Θεραπείνης Θεοδότῃς.
797. (15 Αὐγούστου) Μεγίστη ἐξέγερσις κατὰ τοῦ Κωνσταντίνου ἐνεκα βιαιῶν μέτρων κατὰ κληρικῶν. Σύλληψις καὶ τύφλωσις αὐτοῦ.
- Ἡ Εἰρήνη καθίσταται μονοκράτειρα καὶ τῶν πραγμάτων προφασταται ὁ εὐνοχὸς Σταυράκιος καὶ κατόπιν ὁ Ἀέτιος.
802. (Ἰουλίος) Ἐκθρόνισις τῆς Εἰρήνης διὰ συνωμοσίας. Εἰς τὸν θρόνον ἀνέρχεται ὁ Λογοθέτης Νικηφόρος, καταλυομένης μετὰ 80ετίας τῆς Ἰσαυρικῆς δυναστείας.
808. Εἰρήνη πρὸς τὸν μέγαν Κάρολον ἀναγνώρισις τῆς βυζαντινῆς κυριαρχίας εἰς τὰς ἐν Ἰταλίᾳ χώρας καὶ τὴν Δαλματικὴν ἀκτὴν.
806. Ἐπιθέσεις τῶν Ἀράβων δῆσις τῆς Ρόδου καὶ τῆς Κύπρου. Ἀναγκαστικὴ μετ' αὐτῶν σύναξις εἰρήνης.

811. (26 'Ιουλίου) Θάνατος τοῦ Νικηφόρου εἰς τὸν κατὰ τοῦ ἡγεμόνος τῶν Βουλγάρων Κρούμου ἀγῶνα.
- (2 'Οκτωβρίου) 'Ο υἱὸς τοῦ Νικηφόρου Σταυράκιος τραυματισθεὶς σώζεται εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ παραδίδει τὴν ἀρχὴν εἰς τὸν ἐξ ἀδελφῆς γαμβρὸν Μιχαὴλ Α' Ραγκαβέ.
813. Τοῦτον ἀποδειχθέντα ἀνεπαρκῆ διαδέχεται κατ' ἀπαίτησιν λαοῦ καὶ στρατοῦ ὁ Ἀρμένιος Λέων Ε'.
817. 'Ο Λέων νικᾷ κατὰ κράτος τοὺς Βουλγάρους παρὰ τὴν Μεσημβρίαν, εἰσβάλλει εἰς τὴν Βουλγαρίαν καὶ ἐξαναγκάζει τὸν νέον ἡγεμόνα 'Ομορτάγ εἰς συνομολόγησιν τριακονταετοῦς εἰρήνης.
820. (25 Δεκεμβρίου) Διὰ συνωμοσίας δολοφονεῖται ὁ Λέων καὶ ἀνακηρύσσεται ὁ ἀρχισυνωμότης στρατηγὸς Μιχαὴλ αὐτοκράτωρ ὡς Μιχαὴλ Β'.
823. Ἐπιθεσις τοῦ στασιαστοῦ στρατηγοῦ Θωμᾶ κατὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἦττα αὐτοῦ.
826. Ἰπποταγὴ τῆς Κρήτης εἰς τοὺς ἐξ Αἰγύπτου ἐπιδραμῶντας Ἀραβας.
829. 'Ο Θεόφιλος διαδέχεται τὸν ἀποθανόντα πατέρα του Μιχαὴλ.
832. Νέον θέσπισμα κατὰ τῆς εἰκονολατρείας.
838. Ἀτυχὴς ἐκστρατεία τοῦ Θεοφίλου εἰς Μ. Ἀσίαν κατὰ τῶν Τούρκων. Ἐξαγορὰ τῆς εἰρήνης διὰ χρημάτων.
842. Διαδέχεται τὸν Θεόφιλον ὁ ἀνήλικος υἱὸς Μιχαὴλ Γ' ὑπὸ τὴν ἐπιτροπείαν τῆς ἐνεργητικωτάτης βασιλομήτορος Θεοδώρας.
843. Ἐν Οἰκουμένηνῃ Συνόδῳ ἀποκαθίσταται ἐπισήμως ἡ ἀληθὴς πίστις διὰ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς εἰκονολατρείας. Ἡ ἡμέρα αὐτῆ ἐορτάζεται τὴν Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας.
849. 'Ο Θεόκτιστος Βρυέννιος ταχθεὶς στρατηγὸς ἐν Πελοποννήσῳ ὑποτάσσει τὰ σλαυϊκὰ φύλα.
856. Ἡ Θεοδώρα ἐξαναγκάζεται νὰ παραιτηθῆ. Πραγματικὸς κυβερνητῆς καθίσταται ὁ Βάρδας. Ὁ Μιχαὴλ ἐκπίπτει εἰς τὰ ἔσχατα τῆς ἀκολασίας.
858. Ὁ Φώτιος ἀνέρχεται εἰς τὸν Πατριαρχικὸν θρόνον.
860. Διακόσια πλοίαρια τῶν Σκανδαναυῶν Ρῶς καταπλέουν τὸν Ἀνεῖστερον, προσβάλλουν τὰ ἑλληνικὰ παράλια τῆς Μ. Ἀσίας καὶ τὸν Ἰουνιον ἐμφανίζονται πρὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἐνοσηρανα τὸν πανικὸν ἐν ἀρχῇ, κατόπιν ἀποκρούονται καὶ ἐκδιώκονται.
865. Ὁ τσάρος τῶν Βουλγάρων Βόγορις δέχεται ἐπισήμως τὸ χριστιανικὸν βάπτισμα παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος καὶ ὀνομάζεται Μιχαὴλ.
866. (26 Μαΐου) Ὁ καῖσαρ Βάρδας δολοφονεῖται καὶ ἀναγορευεῖται καῖσαρ καὶ σμβασιλεὺς ὁ ὄρατος ἱπποκόμος Βασίλειος, ὁ μέλλων Ἰδρυτῆς τῆς ἐνδόξου μακεδονικῆς δυναστείας.
867. (8 Σεπτεμβρίου) Ὁ Μιχαὴλ παρακινούμενος ὑπὸ τῆς μητρὸς του ν' ἀποσεισῆ τὴν κηδεμονίαν τοῦ Βασιλείου δολοφονεῖται ὑπὸ τῶν πιστῶν μισοφόρων ἐκείνου.